

[Ministeren for skatter og afgifter]

ge til at købe sig en bil, om de mennesker, der har lånt penge til at købe møbler o.lign., føler, at de er plattenslagere, om de føler, at de er hovedskurken i det danske skattesystem.

Jeg tror, der sidder mange mennesker rundt om, der vil følge den debat, vi har herinde, med stor nervøsitet og stor ængstelse, nemlig nervøsitet og ængstelse for, hvorvidt vi nu her i folketinget, fordi der er nogle, der har nogle fikse teoretiske ideer om, hvordan et skattesystem skal se ud, vil lave nogle regler, der fuldstændig forandrer deres tilværelse, som på forskellig måde tager noget fra dem, som de hidtil har haft, og som de har haft ret til at tage. Jeg tror, man skal passe lidt på, hvilke udtryk man bruger om de mennesker, der benytter sig af rentefradraget.

Regeringen – og det er finessen ved denne skattereform – ønsker ikke at lave en skattereform for at straffe nogen, for at tage noget fra nogen. Vi ønsker – med den begrænsning, der ligger deri, at vi ikke vil tage noget fra nogen – at gøre skattesystemet så godt, som det er muligt, og det kan vi altså gøre for 92 pct. af befolkningen. Det føler vi er en god opgave at stille sig, og det føler vi er en god opgave at løse.

Hr. Lykketoft startede med at sige, at der var fire socialdemokratiske skatteministre, der også har fremsat skattereformforslag, der ikke er gået igennem. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor det blev sagt, om det var, fordi vi skulle beundre socialdemokratiets mod, eller om det var et udtryk for den daværende oppositions manglende fremsyn. Men forholdet er jo dette, at det er første gang, der bliver fremsat et reformforslag fra en regering, uden at man tramper på oppositionens tabuer. Vi respekterer, at oppositionen har visse ting, som man politisk ikke skal trampe på, som spiller en rolle for oppositionspartierne. Vi holder os til det, som vi ved alle er enige om. Vi holder os til det, som vi alle sammen gerne vil opnå, men vi går altså ikke så langt, som man vil i oppositionen. Og hvis oppositionen går længere, så tramper de på regeringens tabuer, og så kommer vi heller ikke et skridt ud af stedet.

Det forslag, der er fremsat, er ikke fuldstændigt, som der også er blevet peget på. Der er spørgsmålet: hvordan skal det finansieres? Vi har ikke givet anvisninger på, hvordan det skal finansieres i 1989 og i 1990.

Det er fuldstændig bevidst, for vi betragter det som ret naivt i dag at forudse, hvorledes situationen er i 1989 eller i 1990. Vi ved, at det kan finansieres det første år, det går i gang, og vi ved, at vi i samarbejde med de partier, der vil samarbejde med os, kan foretage en fradragssånering inden for de rammer, der er angivet i redegørelsen, således at vi opgså med sikkerhed kan sige, at vi kan finansiere det andet år.

Hvordan skal det så gå i det tredje år? Ja, i det tredje år kan der ske mange ting. Der kan ske det, at regeringens økonomiske politik, som skattereformen jo også er et led i, er slået igennem, sådan at vi måske kan undvære disse skatteindtægter. Der kan måske også være sket det, at der dukker nye ting frem – fra kulbrintebeskatningen og andre steder – der gør, at der kan være tale om lettelse på indkomstskatteområdet. Det er jeg sikker på at de andre partier meget gerne vil medvirke til. De har i hvert fald ved fremlæggelsen af redegørelsen fået en invitation herfra.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det drejer sig om rentefradragene. I og med at man har et system, sagde skatteministeren, hvor to enkroner beskattes uens, er der mulighed for skattetænkning. Ja men så har ministeren ikke forstået, hvad jeg har sagt. Jeg har udtrykkelig sagt, at ekstraskatten skal tages på bruttoindkomsten, og så kan der ikke skattetænkes, idet den skattetænkning, vi har, stammer fra fradragene, især rentefradragene. Det er klart, at man ikke kan smygge sig uden om en skat, der er lagt på ens bruttoindkomst.

Må jeg rette en fejl. I vidt omfang bruges rentefradraget for at komme til at tjene penge, det vil sige betale skat, sagde skatteministeren. Det er ikke korrekt. Af de ca. 75 mia kr., vi i 1984 har i rentefradrag, skyldes vel 20 mia kr., måske lidt mere, erhvervsrenter, resten er private renter. Så kan man ikke sige »i vidt omfang«.

I det hele taget må man nok sige – men det skal jeg nok komme tilbage til i mit egentlige indlæg – at det at bruge mindste fællesnævner for en skattereform går ikke mere.

Lykketoft (S):